

HPP ASIANAJOTOIMISTO

1 (9)

Pohjois-Suomen aluehallintovirastolle

Asia Ympäristönsuojelulain 199 §:n mukainen hakemus luvanvaraisen toiminnan aloittamiseen muutoksenhausta huolimatta

Hakemuksen kohteena oleva päätös

Pohjois-Suomen aluehallintoviraston 13.5.2019 antama päätös Nro 61/2019 koskien Kemijärven vanhan sellutehtaan jälkilammikon kunnostamista, Kemijärvi

Hakija Stora Enso Oyj, kotipaikka Helsinki

Asiamies ja prosessiosoite

Asianajaja Kari Marttinen
HPP Asianajotoimisto Oy
Bulevardi 1 A, 00100 Helsinki
Puhelin (09) 474 21, telefax (09) 474 2222
Sähköposti kari.marttinen@hpp.fi

Hakemus Stora Enso Oyj (jäljempänä ”Stora Enso”) pyytää, että Pohjois-Suomen aluehallintovirasto myöntää ympäristönsuojelulain 199 §:n mukaisen luvan aloittaa ympäristöluvan mukainen Kemijärven jälkilammikon kunnostaminen lupapäätöstä noudattaen.

Perustelut

1 Tausta

Pohjois-Suomen aluehallintovirasto on 13.5.2019 myöntänyt Stora Ensolle Kemijärven vanhan sellutehtaan jälkilammikon kunnostamista koskevan ympäristöluvan. Päätöksestä on tehty muutoksenhakuajan puitteissa kaksi valitusta, minkä johdosta Stora Enso hakee tällä kirjelmällä ympäristönsuojelulain (YSL, 527/2014) 199 §:n mukaista lupaa aloittaa valituksenalaisen luvan mukainen toiminta muutoksenhausta huolimatta.

2 Ympäristönsuojelulain mukainen lupa aloittaa toiminta muutoksenhausta huolimatta

2.1 YSL 199 §:n ja valituksenalaisen lupapäätöksen sisältö

Ympäristönsuojelulain 199 §:ssä säädetään täytöntöönpanoluvan edellytyksistä:

”Lupaviranomainen voi perustellusta syystä ja edellyttäen, ettei täytöntöönpano tee muutoksenhakua hyödyttömäksi, luvan hakijan pyynnöstä lupapäätöksessä määrätä, että toiminta voidaan muutoksenhausta huolimatta aloittaa lupapäätöstä noudattaen, jos hakija asettaa hyväksyttävän vakuuden ympäristön saattamiseksi ennalleen lupapäätöksen kumoamisen tai lupamääräyksen muuttamisen varalle. Vakuus on asetettava ympäristöluvassa osoitetun valvontaviranomaisen eduksi ennen toiminnan aloittamista. Vaatimus vakuuden asettamisesta ei koske valtiota tai sen laitosta eikä kuntaa tai kuntayhtymää. Lupaviranomainen voi tarvittaessa määrätä täytöntöönpanon lupapäätöstä suppeammaksi sekä määrätä täytöntöönpanon aloitusajankohdasta.

Lupaviranomainen voi myöntää oikeuden aloittaa toiminta 1 momentissa säädetyin edellytyksin myös enintään 14 päivän kuluessa valitusajan päättymisestä erikseen tehdystä hakemuksesta. Hakemuksesta on kuultava valvontaviranomaisia ja lupapäätökseen muutosta hakeneita. Päätös on tämän jälkeen tehtävä viivytyksettä. Päätökseen haetaan muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Päätös, jolla on myönnetty 1 momentissa tarkoitettu oikeus, on välittömästi toimitettava Vaasan hallinto-oikeudelle sekä muutosta hakeneille.”

Täytöntöönpanohakemuksen kohteena olevan ympäristöluvan mukaisesti Stora Enson Kemijärven jälkilammikon kunnostusmenetelmäksi on valikoitunut lietteen poistaminen jälkilammikosta imuruoppaamalla, lietteen

kuivattaminen ja esikäsittely geotuubimenetelmällä ja käsittely kapseloidulla. Kunnostusmenetelmässä jälkilammikon liete imuruopataan kuivatavaksi ja polymeerein esikäsiteltäväksi geotuubeihin, joissa siitä poistuu vesi ja liete kuivuu. Geotuubeista ei suotaudu merkittävästi kiintoaine- tai haitta-ainepitoista vettä, sillä geotuubien seinämiin kerääntyvä kuiva-aine muodostaa kiintoainetta ja kiintoaineessa esiintyviä haitta-aineita pidättävän kerroksen, ns. biomembraanin. Geotuubimateriaalia ja suotoveden haitta-ainepitoisuuksia on myös ennalta testattu, ja suotoveden haitta-ainepitoisuudet on todettu alhaisiksi. Lisäksi Kemijärven jälkilammikon pohjoinen sijainti on edullinen geotuubikuivatukselle ja -käsittelylle, sillä lietteen jäätymis-sulamisprosessi tehostaa kuivatusta. Kuivunut ja esikäsitelty liete, yhdessä geotuubin kanssa, muodostavat lujan ja stabiloidun geoteksiilikapselin sekä kantavan rakenteen, jota voidaan hyödyntää maarakentamisessa. Liete onkin suunniteltu hyötykäytettäväksi jälkilammikon pohjoispuolella sijaitsevan kentän (jäljempänä ”hyötykäyttökenttä”) maarakentamisen yhteydessä maarakentamiskerroksena.

Ympäristöluvan mukainen kunnostusmenetelmä täyttää Pohjois-Suomen aluehallintoviraston 14.4.2010 antaman päätöksen Nro 22/10/1 lupamääräyksessä 14 kunnostamiselle asetetut vaatimukset ja on tehtyjen esiselvitysten ja vertailujen perusteella kohteeseen kokonaisuudeltaan yhteiskunnallisesti sekä ympäristöllisesti kestävin kunnostusmenetelmä.¹ Ympäristöluvan mukaisella menetelmäyhdistelmällä vältetään lietteen kuljetuksilta ja polttoaineenkulutukselta sekä voidaan vähentää raskaasta liikenteestä aiheutuvia, ympäristöön kohdistuvia päästöjä käsittelystä ja kuljetamisesta, melua, katupölyä sekä mahdollisia liikenneonnettomuuksia tai vaaratilanteita. Koska lietteen hyötykäyttö mahdollisimman lähellä jälkilammikkoa vähentää liikennettä ja sen haittoja, voidaan sen arvioida olevan myös sosiaalisesti kestävä ratkaisu.

Hyötykäyttö alueella edistää myös taloudellista kestävyyttä, kiertotaloutta ja jätelakia sekä jätehierarkian etusijajärjestystä, koska lietettä hyötykäyttämällä voidaan välttyä lietteen kuljetuksilta ja erilliseltä kaatopaikkasijoitukselta. Hyötykäyttökentän rakentamisessa säästetään samalla luonnon neitseellistä materiaalia. Kentälle on olemassa todellinen tarve, sillä alueella toimiva teollisuus ja raakapuuterminaali tarvitsevat kenttätilaa toiminnoilleen, unohtamatta alueen mahdollisia tulevia tarpeita. Tällä hetkellä hyötykäyttökenttä on kuitenkin muuta ympäristöään noin 5 m matalammalla tasolla muodostaen jyrkähköt luiskat pohjoisessa ja idässä, mistä johtuen kentän käytettävyys on nykyisellään huono. Hyötykäyttökentän korotus ja

¹ Eri kunnostusmenetelmiä on arvioitu mm. raporteissa ”Stora Enso Oyj: Kemijärven tehdas, ilmastetun jälkilammikon ympäristötutkimus. Pöyry Environment Oy, 30.6.2008”, ”Stora Enso Oyj: Kemijärven suljettu sellutehdas, ilmastettu jälkilammikko, kunnostusmenetelmien kustannus-hyötytarkastelu ja riskinarviointi. FCG Finnish Consulting Group Oy, 11.8.2011” ja ”Stora Enso Oyj: Kemijärven jälkilammikko, kunnostusvaihtoehdot. Ramboll Finland Oy, 3.12.2014”.

käytettävyyden parantaminen toteutettaisiinkin ilman jälkilammikon kunnostushankettakin, joskin aikataulu ei olisi tuolloin näin kiireinen.

2.2 Täytöntöönpanohakemukselle on olemassa perusteltu syy

Toiminnan aloittamisluvan myöntämiselle Stora Enson hakemuksen mukaisesti on olemassa YSL 199 §:n mukainen perusteltu syy.

Ensinnäkin valituksenalaisen ympäristöluvan mukaiset ruoppaukset tulee ympäristön ja töiden käytännöllisyyden vuoksi suorittaa sulan maan aikaan. Stora Enson Kemijärven tehdasalueella on yksi Suomen, ja samalla koko Länsi-Euroopan, kolmesta tunnetusta äärimmäisen uhanalaiseksi (CR) luokitellun rantakurvin pesimäpaikoista. Jälkilammikko ei ole suojealue, mutta se on muutoinkin alueellisesti merkittävä lintuvesi, jonka alueella on tehty havaintoja myös amerikanhaapanoista, pikkuruokeista ja lunneista. Lammikko on toiminut myös muuttoaikana merkittävänä lintujen levähdysalueena ja tiibetinhanhien merkittävimpana sulkimisalueena Euroopassa. Stora Enso pyrkiikin ajoittamaan kunnostustoimet ja jälkilammikon ruoppauksen siten, että rantakurvien pesimiselle ja muuttolinnuille aiheutuu mahdollisimman vähän häiriötä. Käytännössä tämä tarkoittaa, että ruoppaus olisi hyvä ajoittaa keväällä tapahtuvan pesimisen jälkeen eli näin kesäaikaan. Tämän jälkeen liete jätetään talven ajaksi kuivumaan kentälle, ja talviaikainen jäätyminen ja sulaminen tehostaa kuivumista entisestään.

Imuruoppauksen arvioitu kesto on vähintään 20 viikkoa, joten aloittamislupa olisi välttämätöntä saada nopeasti ja aloittaa työt mahdollisimman pian, jotta ruoppaus saataisiin valmiiksi yhdellä rupeamalla vielä ennen talven tuloa ja lammikon jäätymistä. Jos työt joudutaan keskeyttämään talveksi ja jatkamaan niitä seuraavan sulan kauden aikaan, massiivisen kaluston kasaaminen ja kuljettaminen edestakaisin – esimerkiksi isomman ruoppaajan kuljettaminen Keski-Euroopasta vaatii runsaat 20 rekka-autoa – kuluttaa huomattavasti energiaa ja polttoaineita sekä lisää raskasta liikennettä. Urakointikaluston korkeasta varausasteesta johtuen ei ole myöskään itsestään selvää, että Kemijärven jälkilammikon kunnostustyöt voidaan tarvittaessa aloittaa lyhyellä varoajalla Stora Enson toivomana ajankohtana, vaan töiden aloittamisen viivästyessä urakoitsijan muut sitoumukset voivat hankaloittaa töiden aikataulutusta ja viivästyttää niiden aloittamista entisestään. Näin ollen vaikka aloittamislupa saataisiin esimerkiksi syksyllä 2019, urakoitsijan aikatauluista johtuen vaikuttaa tällä hetkellä epätodennäköiseltä, että kunnostustöitä päästäisiin tuossa tilanteessa aloittamaan vuonna 2020.

Jos aloittamislupaa ei myönnetä, jälkilammikon kunnostaminen voi valitusproessin johdosta viivästyä jo ensimmäisen valitusasteen aikana ainakin vuodella tai jopa kahdella tai kolmella, jos Vaasan hallinto-oikeuden päätös annetaan esimerkiksi talviaikaan, jolloin töitä ei voida suorittaa. Mikäli valitusprosessi valitusluvan johdosta etenisi korkeimpaan hallinto-oikeuteen asti, viive olisi entistä pidempi.

Stora Enson Kemijärven sellutehtaan tuotanto on lopetettu vuonna 2008. Jälkilammikon kunnostusasia on ollut vireillä eri viranomaisissa kohta jo 10 vuoden ajan, ja teollisuusalueen viimeisten toimintojen sulkeminen odottaa edelleen jälkilammikon kunnostuksen päätökseen saamista. Jälkilammikon kunnostuksen jouduttamisella joudutetaan siten samalla tehdasalueella edelleen – 10 vuotta tehtaan sulkemisen jälkeen – käynnissä olevien toimintojen sulkemista, eli käytännössä jätevesipuhdistamon alasaajoja ja kaatopaikan viimeisen käytössä olevan alueen sulkemista. Jätevedenpuhdistamo voidaan sulkea aikaisintaan jälkilammikon kunnostusta seuraavan kesän jälkeen, jolloin saadaan samalla ajettua alas tarkoitukseensa nähden tarpeettoman paljon energiaa kuluttavat toiminnot. *Jätevedenpuhdistamon nykyisten rakenteiden ja laitteistojen kokoluokka on suhteettoman suuri vähäisille ja laimeille vesille, joita alueella joudutaan vielä käsittelemään.*

Jälkilammikon kunnostamisen jouduttaminen nopeuttaa siten tehdasalueen sulkemista ja saattamista sellaiseen tilaan, jossa se aiheuttaa mahdollisimman vähän ympäristövaikutuksia ja luonnonvarojen kulutusta. Ympäristönkin kannalta olisi näin ollen hyvä saada kunnostus suoritettua mahdollisimman pian. Stora Enso korostaa, että hakemuksen mukainen kunnostamisratkaisu säästää luonnonvaroja, edistää kiertotaloutta, minimoi mahdolliset haitalliset ympäristövaikutukset ja on kaiken kaikkiaan kestävä ja vastuullinen kokonaisratkaisu. Myönnetyn ympäristöluvan mukainen ratkaisu edustaa myös parasta käyttökelpoista tekniikkaa jälkilammikon kunnostamisessa.

Jälkilammikon kunnostusaikataululla on myös vaikutuksia Kemijärven Patokankaan teollisuusalueen tulevaan kehitykseen. Alueella toimivat Liikennevirasto, Keitele Group ja Boreal Bioref Oy, joiden kaikkien olemassa oleviin ja suunniteltuihin hankkeisiin (saha, liimapalkkitehdas, raakapuuterminaali, biojalostamo) jälkilammikon kunnostamisen ja hyötykäyttökentän rakentamisen aikataululla on merkitystä. Stora Enson Kemijärven jälkilammikon kunnostamisen viivästyminen olisi näin ollen negatiivinen vaikutus teollisuusalueen lähivuosien toimintaedellytyksiin siten, että alueen kehittäminen todennäköisesti viivästyisi.

Stora Enso katsoo edellä esitetyin perustein, että luvalla aloittaa jälkilammikon kunnostaminen mahdollisimman pian muutoksenhausta huolimatta on olemassa ympäristönsuojelulain tarkoittama perusteltu syy.

2.3 Lupapäätöksen täytäntöönpano ei tee muutoksenhakua hyödyttömäksi

Kemijärven vanhan sellutehtaan jälkilammikon tapauksessa valituksenalaisen ympäristöluvan mukaisten kunnostamistoimenpiteiden suorittaminen ympäristöluvan lupamääräysten mukaisesti ei tee käynnissä olevaa muutoksenhakua hyödyttömäksi.

Ensinnäkin ympäristöluvan mukaisista toimenpiteistä aiheutuvat merkittävimmät päästöt ovat luonteeltaan ohimeneviä, eikä niistä aiheudu sellaisia haitallisia ympäristövaikutuksia, etteikö oloja voitaisi olennaisilta osin palauttaa entisen veroisiksi, jos lupa evättäisiin tai sen määräyksiä muutettaisiin. Geotuubikuivatuksesta mahdollisesti aiheutuva hajuhaitta voidaan poistaa lähes välittömästi siirtämällä geotuubit ja liete pois, mikäli muutoksenhaun johdosta lupaa muutettaisiin tai se kumottaisiin. Kunnostamistoiminnan aikana imuruoppauksesta ei aiheudu merkittäviä melupäästöjä työmaa-alueen ulkopuolelle, ja hyötykäyttökentällä tapahtuvasta lietteen kuivauksen ja käsittelyn työmaatoiminnasta ja kalustostakin (kaivinkoneet ja muut työkonet) aiheutuu vain tavanomaista teollisuusalueen/työmaan melua, joka lakkaa tarvittaessa välittömästi, kun työt keskeytetään. Kunnostamistoimenpiteistä ei näin ollen aiheudu merkittävää ympäristöhaittaa eikä milteään osin pysyviä haitallisia ympäristövaikutuksia.

Jälkilammikon lietteen ominaisuuksia ja haitta-ainepitoisuuksia on tutkittu viime vuosina erittäin kattavilla näytteenotoilla ja laajoja analyysivalikoimia käyttäen usean eri asiantuntijatahon toimesta, ja lietteen haitta-ainepitoisuudet ja ominaisuudet ovatkin hyvin tiedossa. Lisäksi jälkilammikon lietteen soveltuvuutta geotuubikäsitteilyyn testattiin kesällä 2017, ja näissä kokeissa todettiin veden erottuvan lietteestä tehokkaasti tukkimatta geotuubia. *Geotuubimenetelmän soveltuvuus jälkilammikon lietteen kuivattamiseen on siten testattu ja sen toimivuus todennettu.*

Tehtyjen selvitysten perusteella geotuubikuivatuksesta ei aiheudu edes pahimmassa mahdollisessa tilanteessa peruuttamattomia haitallisia ympäristövaikutuksia. Geotuubikäsitteilyssä syntyy runsaasti suotovettä, joka vaaluu painovoiman vaikutuksesta geotuubikentälle, josta se johdetaan ojitusten avulla takaisin muusta vesiympäristöstä patopenkerellä erotettuun jälkilammikkoon. Takaisin jälkilammikkoon ohjattavan suotoveden ei arvioida aiheuttavan merkittävää riskiä lammikossa, sillä tutkimusten perusteella suotoveden haitta-ainepitoisuudet ovat matalat. Jälkilammikko on padottu ja suljettu alue, joten suotovesi ja siinä mahdollisesti esiintyvät

kiintoaine ja haitta-aineet jäävät lammikkoon. Myöskään pintavalunnan ei arvioida aiheuttavan haittaa ympäristölle tai ihmisille.

Suurin osa suotovedestä poistuu näin ollen kentälle tehtävien ojitusten kautta jälkilammikkoon, ja vain hyvin pieni osa vedestä imeytyy maaperään ja kulkeutuu maaperässä alaspäin kallion pintaan saakka ja edelleen vertikaalisesti kallion pinnan myötäisesti lännen suuntaan kohti Patojärveä. Hiekkamoreenikerroksessa tapahtuu tältä osin myös haitta-aineiden haihtumista, sitoutumista ja jossain määrin myös hajoamista ennen kuin suotovesi purkautuu Patojärveen. Lisäksi maaperästä kulkeutuva suotovesi sekoittuu Patojärven vesimassaan, jolloin mahdolliset haitta-ainepitoisuudet laimenevat edelleen.

Tästä huolimatta kunnostamisen mahdollisia vesistövaikutuksia tarkkailaan kattavasti ruoppauksen aikana ja sen jälkeen. Geotuubeista maaperään imeytyvien ja maaperästä mahdollisesti vesistöön suotautuvien vesien vaikutuksia tarkkaillaan kolmesta pisteestä. Jälkilammikkoon johdettavan veden laatua tarkkaillaan hyötykäyttökentän ojasta otettavalla vesinäytteellä, ja jälkilammikosta otetaan vesinäytteet alueelta, jolle geotuibunnostuksessa syntyvät suotovedet ohjataan. Suotovesien purkualueen läheltä otetuilla näytteillä voidaan selvittää jälkilammikkoon muodostuvia pitoisuuksia ja mahdollisten haitta-ainepitoisuuksien laimenemista jälkilammikossa. Lisäksi hyötykäyttökentällä olevista geotuubeista suotautuvasta vedestä otetaan kokoomanäyte, jolla voidaan tarkkailla suoraan geotuubeista tulevaa vettä ja sen laatua sekä haitta-ainepitoisuuksia. Kunnostustyön aikana otettujen näytteiden pitoisuuksia verrataan ennen kunnostuksen aloittamista otettuihin kontrollinäytteisiin.

Imuruoppauksen alussa ensimmäisen kuukauden ajan, suotoveden muodostumisen ollessa suurimmillaan, näytteitä otetaan kerran viikossa tarkkailupisteistä. Tämän jälkeen tulokset raportoidaan valvovalle viranomaiselle ja tarkkailun tiheydestä, tarkkailupaikoista sekä analyysivalikoimasta keskustellaan viranomaisen kanssa. Tämänhetkisen arvion mukaan ensimmäisen kuukauden jälkeen riittävä tarkkailutiheys voisi olla yksi tarkkailukerta kahdessa viikossa. Mikäli työ kestää kauemmin kuin arvioitu 4 kuukautta, jatketaan tarkkailua vastaavasti pidempään. Näytteenoton lisäksi virtaamaa ja veden kiintoainepitoisuutta tarkkaillaan työn aikana aistinvaraisesti päivittäin.

Kaksi viikkoa imuruoppauksen päättymisen jälkeen siirrytään jälkitarkkailuun. Jälkitarkkailunäytteet otetaan samoista tarkkailupisteistä kuin kunnostustyön aikaiset tarkkailunäytteet. Lisäksi jälkitarkkailussa otetaan näytteitä jälkilammikon purkukanavan edustan tarkkailupisteestä, jonka

tuloksilla voidaan varmistua siitä, että lammikon ja luonnontilaisen vesistön välinen kanava voidaan avata myöhemmässä vaiheessa aiheuttamatta kuormitusta luonnontilaiseen vesistöön. Mikäli haitta-aineita on kulkeutunut työn aikana oletettua etäämmälle, otetaan jälkitarkkailunäytteitä myös työn aikana käytetyistä lisätarkkailupisteistä. Jälkitarkkailunäytteet ehdotetaan otettavaksi kerran kuussa kolmen kuukauden ajan imuruoppauksen päättymisen jälkeen. Jälkitarkkailunäytteistä ehdotetaan analysoitavaksi veden laatua kuvaavia parametreja sekä ne haitta-aineet, joita on todettu työn aikaisessa näytteenotossa. Kun veden laatu ja haitta-ainepitoisuudet ovat hyväksyttävällä tasolla, jälkitarkkailu sovitaan viranomaisen kanssa.

Edellä selostetusti epäpuhtauksien valuminen luonnonvesiin on erittäin epätodennäköistä, minkä lisäksi Stora Enso seuraa kunnostuksen vesistövaikutuksia säännöllisesti ja on lisäksi esittänyt toteutussuunnitelmassaan varautumiskeinoja, joilla mahdollisiin poikkeaviin tilanteisiin pystytään puuttumaan nopeasti ja tehokkaasti. Näin ollen siinäkin tapauksessa, että valituksenalaista lupapäätöstä muutoksenhaun johdosta muutettaisiin tai se kumottaisiin, valituksenalaisen ympäristöluvan täytäntöönpanosta lupamääräysten mukaisesti ei synny sellaisia peruuttamattomia tai muutoin merkityksellisiä haitallisia muutoksia ympäristössä, etteikö aloittamislupaa voitaisi myöntää. Toimenpiteiden haitalliset vaikutukset ovat kaiken kaikkiaan melko vähäisiä, eivätkä ole pysyviä. Stora Enso korostaa myös, että yhtiöllä on joka tapauksessa aluehallintoviraston päätöksen nro 22/10/1 lupamääräyksessä asetettu velvoite poistaa pääosa jälkilammikon lietteestä. Näin ollen siinä tapauksessa, että lupaa muutoksenhaun johdosta muutettaisiin, alue voitaisiin tarvittavilta osin ennallistaa poistamalla geotuubit ja siirtämällä liete muualle/käsittelemällä se muulla tapaa.

Ottaen vielä huomioon täytäntöönpantavaksi vaaditun ympäristöluvan lupamääräykset, joita noudattaen toimenpiteistä aiheutuvia ympäristövaikutuksia voidaan tehokkaasti ehkäistä, YSL 199 §:n mukaisen täytäntöönpano-oikeuden myöntäminen ei tee muutoksenhakua hyödyttömäksi.

2.4 Hyväksyttävän vakuuden suuruus

Edellytyksenä luvalla aloittaa toiminta muutoksenhausta huolimatta on YSL 199 §:n nojalla, että Stora Enso asettaa hyväksyttävän vakuuden ympäristön tilan ennallistamiseksi lupapäätöksen kumoamisen tai lupamääräyksen muuttamisen varalta. Stora Enso esittää YSL 199 §:n mukaisen toiminnan aloittamisluvan vakuudeksi 300 000 euron suuruisa vakuutta.

Vakuuden suuruuden osalta Stora Enso huomauttaa, että yhtiö on jo asettanut Pohjois-Suomen aluehallintoviraston lainvoimaisen päätöksen nro

22/10/1 lupamääräyksen 21 mukaisesti 6 000 000 euron vakuuden jälkilammikossa olevien lietejätteiden asianmukaisen käsittelyn varmistamiseksi. Stora Enso katsookin, että tuo asetettu vakuus kattaa pääosin myös YSL 199 §:n mukaisen ympäristön ennallistamisen tilanteessa, jossa tämän hakemuksen kohteena olevaa jälkilammikon kunnostamislupaa muutoksenhaun johdosta muutettaisiin. Joka tapauksessa aluehallintoviraston päätöksen nro 22/10/1 lupamääräyksen 14 mukaisesti jälkilammikon liete tulee poistaa, joten siinäkin tapauksessa, että tämän hakemuksen kohteena olevaa lupaa muutettaisiin tai se jopa kumottaisiin, ruopattuja lietteitä ei enää palautettaisi takaisin jälkilammikkoon. Edellä esitetty 300 000 euron suuruinen vakuus yhdessä jo asetetun 6 000 000 euron vakuuden kanssa on tarvittaessa riittävä kattamaan ympäristön saattaminen ennalleen ympäristönsuojelulain soveltamisalaan kuuluvan pilaantumisen osalta, ml. lietteen ja geotuubien poisto alueelta sekä lietteen muu asianmukainen käsittely, hyötykäyttökentän kunnostaminen ja jälkilammikon alueen tilan tarkkailu.

3 Lopuksi

Stora Enson Kemijärven jälkilammikon kunnostamiseen liittyy ympäristöluvan lupamääräyksillä tehokkaasti rajoitettuja ympäristövaikutuksia, jotka eivät ole pysyviä tai tee muutoksenhakua hyödyttömäksi. Koska YSL 199 §:ssä säädetty edellytykset täyttyvät, Stora Enso pyytää lupaviranomaista myöntämään luvan jälkilammikon kunnostamista koskevan ympäristöluvan täytäntöönpanoon lupaan kohdistuvasta muutoksenhausta huolimatta. Edelleen koska kunnostamisen aloittaminen mahdollisimman pian vielä kuluvan kesän aikana on edellä selostetusti ympäristön kannalta paras ratkaisu, Stora Enso pyytää kunnioittavasti aluehallintovirastoa kiirehtimään tämän aloittamislupahakemuksen käsittelyä.

Helsingissä 17. päivänä kesäkuuta 2019

STORA ENSO OYJ

Laati

Kari Marttinen
asianajaja, OTL, Espoo